

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. március 1.
(csütörtök)**

Horváth Géza

A GYÜLEKEZET TEKINTÉLYE

Énekek: 657; 663

Alapige: Mt 18,17

Imádkozzunk!

Édesatyánk, azért kell kérni és könyörögni, hogy segíts az alázatban bennünket, mert nem megy. Nem tudunk mi mélyen meghajlani. Mi mindig felül szeretnénk emelkedni mindenben és mindenkin, mindenkin uralkodni, mindenkit letarolni. Mi a bűn miatt csak könyökölni tudunk, egymásra taposni, másikat megbántani, megsebezni. Köszönjük, hogy imádságként adtad a szívünkbe, a szánkba ezt az éneket. Segíts meghajlani! Segíts mélyebbre szállni, mégpedig azért, hogy Te növekedhess, hogy Te dicső légy; hogy Téged tudjunk felmutatni az életünkben: a dicső Urat, a megváltó Krisztust!

Köszönjük, hogy igéd hallgatására hívtál és gyűjtöttél ide bennünket. Add Urunk, hogy valóban így legyen! Te szólalj meg emberi eszközön keresztül is és engedd, hogy úgy fogadjuk a Te igédet mindig, mint Istennek beszédét, mint ahogy valósággal az is. Köszönjük, hogy tetszett Neked, hogy az igehirdetés által tartsd meg a hívőket, hogy irányíts, vezess bennünket a keskeny ösvényen mennyei hazánk, a boldog cél felé.

Hadd köszönjük meg Neked ezt a mai napot is, amelyet megérhettünk, amelyet megfutottunk, és így az estében kérünk, csendesíts el bennünket! Kérünk, hogy nyugtasd meg a szívünket, ha nyugtalan, békétlen lenne! Úr Jézus, Te, a Te békességedet ígérted nekünk. Add ezt valójában, hogy szívünkön úr legyen a békesség; hogy szívünk örömmel legyen tele; hogy hálás legyen Feléd és köszönetet tudjon mondani a ma estében is! Kérünk, hogy Szentlelked által munkáld ezt bennünk!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét a Máté írása szerinti evangélium 18. fejezetének a 17. verséből olvasom, amely így hangzik: *„Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.”*

Kedves testvérek, a Bibliaolvasó Kalauz szerint olvasott Máté evangéliumának napi igéje volt nemrégén ez a felolvasott mondat, amely számomra különösen fontossá lett és megszólalt. Tulajdonképpen csak ennyi belőle: *„ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.”*

Jézusnak ez a tanítása így kezdődött: ha vétkezik ellened a te atyádfia – olvassuk az igében –, *„menj el, és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsessék minden szó. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.”*

Tehát azt olvassuk, hogy a gyülekezeten belüli tagok közti ellentétek elintézésének legfelsőbb fóruma volt a gyülekezet. Ma így lehetne mondani: a harmadfok; és azután már fellebbezésnek helye nincs. Az első fok: beszélj meg a te atyádfiával négyszemközt. Másodfokra adjátok úgy, hogy még egy vagy két tanú legyen; és ha akkor veled együtt, már két vagy három tanúnak a vallomására, illetve a figyelmeztetésére sem hallgat, akkor vigyétek harmadfokra. A harmadfok: a gyülekezeti ügyek legmagasabb elintézési fóruma. Ilyet nem olvasunk a Bibliában: majd az Egyházmegyei Bíróság eldönti vagy az Egyházkerületi Bíróság eldönti; vagy vigyétek a Zsinat elé, majd a Zsinat eldönti, hanem azt olvassuk, hogy a legmagasabb fórum volt a gyülekezet.

Nagyon sok szó esik a szószékről a gyülekezet alapjairól, az igaz gyülekezet ismertetőjegyéről. A Szentírásban ez az ige azok közé az igék közé tartozik, amelyik a gyülekezet funkciójáról beszél; amely a gyülekezet mindennapi életéből fakadó jogait és kötelességeit tárja elénk. Mai igénk is arról beszél: mire való a gyülekezet. Hogyha elkezdjük boncolni ezt az egyetlen igeverset, akkor meglátjuk, hogy tulajdonképpen azt akarja Jézus elénk tárni, hogy miért olyan fontos a gyülekezet. Hadd mondjam, hogy itt azokról a vétkekről van szó, amiket egyik atyafi a másik ellen elkövet; azok rendezése és tisztázása. Ezzel az igével Jézus azt mondja: két atyafi közti ellentétet tisztázni kell és tisztázni lehet. Ez az ige arról beszél, hogy a legszentebb közösségbe is beférkőzik a bűn átka. Ezt tudjuk a bibliai könyvekből, az apostoli levelekből. Úgy szoktunk mondani, hogy nincs olyan „steril” gyülekezet, ahol mindenki a legszentebb életet éli, és a bűn nem férkőzik be. Jézus Krisztus azt mondja: nem az a baj, hogy beférkőzik, hanem az a baj, ha nincs elren-

dezve. Az a baj, hogyha nincs bocsánat, és valami megbontja a testvériséget, a testvéri közösséget.

Van Angliában egy templom. Ennek a templomnak a jellegzetessége, hogy a szószerkekre vivő, kicsit hosszabb korlátot szépen kifaragták, és nagyon érdekes dolgokat faragtak rá, mindenféle tisztátalan állatot: kígyót, békát, csúszómászókat. Azt akarták kifejezni, hogy lám, a bűn – ugye ezek a bűnnek a jelképei –, felférkőzik és fel akar mászni még a szószerkekre is. Tudniillik, a biblikus gyülekezet Isten szemével nézve szent, elválasztott valamilyen okból és valamilyen célra; és mégis a gyülekezet gyarló emberekből áll, akik esetleg egymással patvarkodnak, egymást megbántják, megsértik és egymást rágalmazzák. Ez előfordul minden gyülekezetben. Nincs kivétel.

Azért mondja az ige: ha valaki vétkezik ellened, – mert ha valaki a gyülekezet ellen vétkezett, azt azonnal oda kellett vinni a gyülekezet elé. Annak nem ez az eljárás módja: dorgáld meg négyszemközt, aztán végy tanút! Itt arról van szó, ha valaki vétkezik ellened. Ha valaki a gyülekezet ellen vétett, ha valaki olyan dolgot tett, amely a gyülekezet egészére nézve degradáló volt, azt ott, rögtön a gyülekezetben kellett elintézni, és el is intézték.

Azért szólok erről testvérek, mert valóban nem lehet szó nélkül hagyni. Jézus sem hagyta szó nélkül. A gyülekezetben szomorú dolog mindig a bűn rontása – tudniillik, a szentek egységének romlása –, mert a szentek egysége azt jelenti, hogy egymásnak épülésére és építésére vagyunk, nem pedig rombolására. Amikor Jézus Krisztus erről beszél, akkor áthatja ezt a legfőbb szabályt is a szeretet. Ezért mondja Jézus ezt az utat, mert minden intézkedésünket és ténykedésünket át kell hatnia a szeretetnek.

Nagyon szeretem azt az ígét, hogy „*minden dolgotok szeretetben menjen végbe*”. Az első dorgálásnál ugyanis kiderül, hogy az illető mennyire tévedt el az Úr útjától. Azt mondja: menj oda hozzá négyszemközt – mert lehet, hogy még nem nagyon tévedt meg. Lehet, hogy még nem keményedett meg. Lehet, hogy még van benne alázat. Lehet, hogy még van benne megtérésre hajlandóság, és akkor könnyű a dolog, el van intézve. Az első intésnél kiderül, hogy a gyülekezeti tag mennyire inthető és mennyire pásztorolható. Jézus Krisztus olyan nyájat gyűjtött magának, amely pásztorolható. Ezért is használja ezt a képet és ezt a kifejezést. Ezért a gyülekezet ellen vét az, aki nem pásztorolható, aki a maga feje után megy, a maga útját járja.

Amikor Jézus Krisztus az egyházat, a gyülekezetet nyájhoz hasonlítja, amikor a nyájban elrendel szolgákat, akkor azt akarja ezzel kifejezni, hogy Ő olyan népet akar egybegyűjteni, amely nemcsak megváltott nép, hanem pásztorolható is. Ne csak annak örülj: megváltott vagyok – persze, hogy ez a legfontosabb; de utána Jézus Krisztus azt mondja: mint megváltott gyermek, vajon pásztorolható vagy-e? Ez az ige erről is beszél: vajon inthető, vajon feddhető vagy-e? Éppen ezért kiderül az ilyen intések után, hogy valaki pásztorolható és inthető-e.

A GYÜLEKEZET TEKINTÉLYE

Álljunk meg itt, hogy „*a gyülekezetre sem hallgat*”! Mit értett ez alatt Krisztus? Tudjuk, hogy amikor ezt elmondja, akkor még nincsenek keresztény gyülekezetek. Még nincs pünkösd, még nem jöttek létre a közösségek. Még nincs olyan, hogy filippi gyülekezet, vagy efézusi gyülekezet, nincs korinthusi gyülekezet, és Jézus Krisztus mégis azt mondja: „*ha a gyülekezetre sem hallgat.*”

Persze, lehet ezt mondani: Jézus Krisztus tudta, hogy lesz gyülekezet nemsokára, és előre lefektette a gyülekezet funkciójának alapjait; de én első sorban másra gondolok. Az ószövetségi gyülekezetnek is volt hasonló szerepe. Amit megtartottak a törvény alatt, azt Jézus tovább viszi itt, mert ezzel azt akarja kifejezni, hogy nekünk közös alapunk van a régi atyákkal. Tehát, amit a törvény alatt megtartottak, azt az evangélium, az újszövetség idejében is meg kell tartani, mert itt nem valami homlokegyenest más jön létre. Az Isten megváltott nyája nem lehet homlokegyenest más az Újszövetségben; hanem az Ószövetség hívői is odatartoztak ebbe a gyülekezetbe, úgy, ahogy az Újszövetség megváltottai is.

Másodszor, a gyülekezethez tartozás fontosságát emeli ki ez az ige: „*ha a gyülekezetre sem hallgat*” – mikor azt mondja, a cél az, hogy nyerd meg a te atyádfiát. Az eszköz az, hogy intsd, de a cél az, hogy nyerd meg; térítsd vissza, hogy térjen meg az ő útjáról, tartson bűnbánatot és éljen. Jézus Krisztus itt arról beszél: a gyülekezetnek van egy gyógyító szerepe, egy gyógyító funkciója. Milyen csodálatos! A ma emberének szempontja nem mindig ez. Általában a ma keresztyén emberei így képzelik el a gyülekezetet: a gyülekezet az a közösség, ahol én hallgatom az ígét. Aztán, ott hallgatom, ahol akarom, ott hallgatom, ahol olyat mondanak, ami nekem tetszik. Ugyanakkor Jézus Krisztus azt mondja: az az életközösség, ahol az Isten ígését is hallgatom és hirdetik, meg még sok minden. Többek között ez is – a gyülekezet intő, gyógyító, visszatéríteni akaró, felemelő, bűnből kiemelő szerepe.

„*Ha a gyülekezetre sem hallgat*” – milyen csodálatosan benne van a gyülekezet funkciója! Ha valaki azt mondja: neki nem kell gyülekezethez tartozni – mindig vannak ilyen álmegettértek, álkegyesek, álszentek, nem is tudom, hogy nevezzem tovább; aki meg aztán nagyon kegyes, az még hozzáteszi, hogy ő a láthatatlan gyülekezethez tartozik – erre szoktam én mondani: akkor edd meg a láthatatlan vacsorádat, vedd fel a láthatatlan fizetésedet, lakj a láthatatlan lakásodban!

Meg kell kérdezni az ilyen embert: akkor a Máté evangéliuma 18. fejezetének a 17. verse hogyan igaz rád? Te hol vagy inthető? Hol vagy dorgálható? Hol vagy feddhető? Itt azt mondja: a gyülekezet dolga ez. Akkor te ezt hol éled meg? Akkor te hol éled a hívő keresztyén életedet? Vagy fordítsuk meg! Mivel én most csak azt mondtam az előbb: hol vagy inthető; de ha te a gyülekezetnek élő tagja vagy, akkor hogyan végzed ezt a szolgálatot mások felé? Mi a te funkciód ebben? Amikor neked kell másokat in-

teni, neked kell feddeni, neked kell pásztorolni, akkor te ott vagy-e, mint gyülekezet?

Ha valaki nem tartozik gyülekezethez – ebből az igéből is levezethetjük, meg sokból –, nem tud biblikus módon élni. Ez az ige azt mondja: ha a gyülekezetre sem hallgat – tehát, a hívő ember engedetlensége a gyülekezetre is tartozik. Ez nem magánügy. Mihelyt valaki Jézus Krisztus megváltottja lesz, mihelyt valaki Jézus Krisztus nyájába tartozik, onnantól kezdve, bizonyos értelemben, a magánélete a gyülekezetre is tartozik. A Bibliában olvassunk sok történetet; az egyik Mirjannak a története, ami eszembe jutott, mikor fellázadt: őt is tudná Isten használni, ő is jó vezető lenne! Miért Mózes? Miért Áron? Akkor Miriam bélpoklos lesz, és Isten büntetése az lesz, hogy az egész gyülekezet megáll. Addig nem mennek tovább. Nem száll fel a felhőoszlop, nem indul el a tűzoszlop, míg Miriam meg nem tisztul. A bűne az egész gyülekezetre tartozik, mert különben Isten haragját felgerjeszti a gyülekezetre. Isten onnantól kezdve úgy néz rá, mint az Ő gyülekezetének egy tagjára, az Ő nyájának egy bárányára.

Éppen ezért, testvérek, fel kell tenni a kérdést: a mi életünkben milyen súlya és mennyi szerepe van a gyülekezetnek? Fel kell tenni a kérdést fordítva is: mennyire fontos nekem a gyülekezet? Azt mondja: ha a gyülekezetre sem hallgat. Mennyire ad a vétkező hívő arra, amit mindenki úgy lát, csak ő nem akarja úgy látni? Ez olyan, mint amikor valaki a forgalommal szemben megy az autópályán, és a rádió bemondja: vigyázzanak, mert egy örült szembemegy a forgalommal! Akkor ez az ember megjegyzi: egy jön szembe? Hát, mindenki szembejön! Szóval, nem ő a hibás. Nem ő megy szembe, hanem az összes többi vele szembe jön.

Előfordulhat ilyen? Hogyne! Mikor a gyülekezetben valaki azt mondja: igen, mindenki máshogy látja; csak én látom úgy, ahogy látom, és az enyém az igaz. Ilyenkor derül ki, valóban igaz-e az, hogy „mélyen meghajlok, ím, színed előtt.” A mélyen való meghajlás jelenti legfőképpen azt az alázatot, hogy én ezt elfogadom. Hogyha a testvérek így látják, a gyülekezet így látja, akkor én kész vagyok engedni. Azt mondja az ige: ha a gyülekezetre sem hallgat – nagyon súlyos a következmény –, tekintsd olyannak, mint a pogány vagy a vámszedő. Azt mondja ezzel Jézus Krisztus: bizonyos értelemben hátrólódj el tőle – tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt, lehet, hogy álmegtért – de azért tudjuk, hogy nekünk olyan Jézusunk van, aki együtt evett a vámszedőkkel és a pogányokkal. Tehát ez soha nem azt jelenti, hogy végleg kidobjuk az illetőt, hogy a gyülekezet kivetí magából, hanem azt jelenti, hogy a gyülekezet ilyen eszközökkel is, de szeretetben, mindent megtesz azért, hogy a szeretetkapcsolat helyreálljon és rendeződjön. Isten most az igében kiemeli a gyülekezet szerepét; és szeretném, ha látnánk, ha egy gyülekezet biblikus módon akar élni, eljárni, akkor ilyeneket kell gyakorolnia. Persze tudom, hogy főképpen itt Budapesten nagyon nehéz lenne.

A GYÜLEKEZET TEKINTÉLYE

Harminc éves szolgálatom alatt általában olyanokkal találkoztam, akiket a gyülekezet intett, és megsértődtek. A gyülekezet intette, hát átment másik gyülekezetbe, köszönés nélkül, mert ott nem fogják inteni. Nem is tudom, hogy valakit láttam-e életemben – biztos volt olyan, de most gondolkodni kellene –, aki azt mondta: igaza van a gyülekezetnek. Egyszer egy hívő bácsi mondta: tiszteletes úr, ha engem a gyülekezet kidob az ajtón, én visszamászom az ablakon. Szerette a gyülekezetet, elfogadta az intést, és meghajolt. Ilyenkor derül ki, hogy vajon a hívő az gőgös, fennhéjázó vagy alázatra képtelen-e; mert akkor kiderül esetleg, hogy nem is tartozott soha a gyülekezethez.

A mai igénknek kérdése ez: tekintély-e nekünk a gyülekezet? Miért kellene, hogy tekintély legyen a gyülekezet? Egyszerűen azért, testvérek, mert Krisztus felruházta ezzel a tekintéllyel. Nem a lelkészei miatt, nem a presbitériuma miatt tekintély a gyülekezet, nem a tagjai miatt, hanem egész egyszerűen azért, mert Jézus Krisztus felruházta a gyülekezetet ezzel a tekintéllyel, ezzel a hatalommal. A gyülekezet nem egy önmagában létező szervezet, mint például a horgászegyesület, mert az egy önmagában létező egyesület.

Figyeljük meg, hogy ez a tanítás hogyan végződik! Nem olvastam fel, de itt van az az ige, amikor Jézus Krisztus azt mondja: *„a hol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük”* – ez különbözteti meg, ez ruházza fel a gyülekezetet, hogy ott van Krisztus. Ha Krisztus ezt nem tette volna hozzá, ha ezt nem mondta volna el –, hogy a gyülekezetnek Ő az Ura, Ő a Főpásztora, Ő a Feje –, akkor nekünk nem lenne ez parancs: hallgass a gyülekezetre! Mivel Krisztus azt mondta: Én ott vagyok közöttük; mivel betöltötte a tagokat a Szentlélek áldásával és ajándékával, ezért minden tagnak kötelessége a gyülekezet tekintélyét elismerni.

És ahogy kezdtem: elismerni a harmadfokát – hogy itt nincs tovább felbuzerálás, ez a legfőbb testület, amelyik törvényt hoz. Miért? Azért, mert ott van Krisztus. Azért, mert Ő annak Ura, az Ő fegyelme alatt élnek a többiek is, Őt hívják segítségül, és mert Jézus Krisztusban élnek. Jézus Krisztus tehát nem eldobni akarja soha a bűnöst, hanem mindig rendezni. Mindig arra törekszik, hogy térjen vissza az ő útjáról. Ilyeneket mond majd az apostoli levelekben: igazítsátok útba az ilyeneket szelídségnek lelkével.

Ma este ezért is kell könyörögnünk, testvérek: Uram add, hogy valóban útba igazítható legyek! Add, hogy pásztorolható legyek! Add, hogy feddhető legyek, aki elfogadja az intést, és a gyülekezet egész közösségét nemcsak úgy tekintem, hogy együtt hallgatjuk az igét, hanem úgy, hogy együtt megyünk a menny felé! Ha botlanak a gyöngék, akkor segít az erős, és tudjuk rendezni a viszonyokat, a kapcsolatokat egyetlen dologért: azért, hogy Jézus Krisztus neve dicsőítessék ebben a világban és ezen a Földön. Ne szégyent hozzon két vagy néhány tag a közösségre, hanem éppen Jézus Krisztus nevét dicsőítsék és magasztalják; aki Ura, Vezére, Főpásztora a gyülekezetnek.

Imádkozzunk!

Áldunk Téged, Úr Jézus Krisztus, hogy Te vállaltad a velünk való közösséget. Azt ígérted, hogy ott vagy a gyülekezetben, ahol valóban összegyülekeznek legalább ketten vagy hárman; ott vagy közöttük.

Magasztalunk Téged, Urunk, hogy a szentek egysége elsősorban a mi számunkra a Veled való közösséget, kapcsolatot jelenti. Köszönjük az Énekek Énekének csodálatos, drága igéjét: szerelmesem enyém, és én az övé vagyok. Gerjeszd fel ezt a szeretetet, Irántad való hódolatot a mi szívünkben, Urunk, hogy ne akarjunk mást szolgálni, más után menni, mást követni, csak egyedül Téged!

Köszönjük, hogy Te hívtad létre és Te alapítottad a gyülekezeteket. Igéd és Szentlelked által hívtál ki a halálból, sötétségből, a bálványozásnak sűrű fertőjéből az evangélium tiszta világosságára sokakat; akkor is, azóta is, ma is. Magasztalunk Téged azért, Urunk, hogy Te vagy a Te népednek egyedüli Feje, Főpásztora. Egyszer majd megjelenysz, és magadhoz veszel bennünket. Oda vársz a Te dicsőségébe, mert azt akard, hogy ahol Te vagy, mi is ott legyünk.

Köszönjük, hogy a földön harcoló nép bűn ellen harcoló nép. Köszönjük, hogy az a realitás, amit az igében olvasunk: beférkőzik közénk, a gyülekezetbe is a bűn, de engedd meg, Urunk, hogy mi vágyakozzunk tisztulni, mosódni, szent életet élni! Mi vágyakozzunk Neked tetszeni, Úr Jézus Krisztus, és ennek érdekében, ha kell, megalázkodni, beismerni bukásunkat, vereségünket, hibás nézetünket vagy látásunkat, amihez annyira tudunk ragaszkodni; feladni énünket! Könyörülj meg rajtunk, Urunk, hogy így legyen, és mi élő tagokként, ebben a csodálatos közösségben, a gyülekezet közösségében élve, tudjunk örülni, hálát adni, szolgálni, szabadnak lenni!

Kérünk Téged, könyörülj meg rajtunk! Áldj meg az éjszakában, Urunk, kérünk! Virrassz fel a holnapi napra! A holnapi napon is hadd éljünk Neked! Kérünk, áldd meg betegeinket, gyászolóinkat! Kérünk, hogy a holnapi temetésre is Te adj élő igét, hogy vigasztalni tudd a gyászolókat, és kérünk, hogy vasárnap is majd, a gyülekezet közösségében, hadd örvendezhessünk Veled, Neked, Benned és Általad, Úr Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy meghallgatsz bennünket, kegyelemből!

Ámen.

663

Mossál meg engem

✂ Ecsedy Aladár (1902-1990)

🎵 Ecsedy Aladár (1902-1990)

Mos - sál meg en - gem, moss meg, U - ram!
Mosd meg a szí - vem', a nyelv - ve - met,

Jól is - me - red te min - den u - tam.
Mosd meg a szeny - nyes két ke - ze - met!

Lá - tod, hogy lá - bam rossz ú - ton járt,
Tisz - títsd meg el - mém gon - do - la - tát,

Re - ám az é - let sok szeny - nye szállt.
Hadd áld - jon Té - ged, lel - kem U - rát!

Mos - sál meg en - gem, mos - sál meg hát!
Mos - sál meg en - gem, mos - sál meg hát!

3. Mosd meg a lábam és fejemet,
Moss meg egészen már engemet!
Hadd legyen tiszta, szent gyermeked,
Szolgálva Néked itt szüntelen!
Mossál meg engem, hű Mesterem!

4. Hadd éljek Benned már egyedül,
S majd egyszer ott fenn, trónod körül!
Hadd adjak mindent Tenéked át,
Szolgálva már itt s majd odaát!
Mossál meg engem, mossál meg hát!